A°. 1843. ZONDAG den 26sten NOVEMBER. N°. 95.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 20 November 1843.

(28894) Alzoo de Administrateuren der Plantaadje *Rorac* en *Claverblad*, zich aan het Gouvernement hebben geadresseerd, met verzoek om het Slavenkind *Hero*, van den naam van hetzelve Effect af- op dien van H. D. ELLIS, voor den Vrijdom, over te doen schrijven.

Zoo worden de genen, welke vermeenen mogten redenen van oppositie te hebben, in de gelegenheid gesteld, om uiterlijk binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentien aanteekening ter Gouvernements Secretarij te doen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 25 November 1843.

Van wege den Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden aan de Slaven:

1. *Pranza* en *Pikantrie*; aangekomen hebbende den Boedel van wijlen JACOTT van IMTHURN.
2. *Doris* en *Marius*; aangekomen hebbende den Boedel J. E. VAN ONNA.
3. *Clarijntje*; aangekomen hebbende E. VAN EMDEN.
4. *Annaatje*, *Josephina* en *Jacob*; aangekomen hebbende GRACIA DA LA PARRA.
5. *William*, aangekomen hebbende A. MAC INTUSH.
6. *Claartje*; aangekomen hebbende C. DE JONGH.
7. *Leentje* en hare Kinderen *Henry*, *Doortje*, *Betje* en *Maria*; aangekomen hebbende J. C VAN HEURN.
8. *Robertson* en *Jetta*; aangekomen hebbende C. M. FERROL.
9. *Alexander*; aangekomen hebbende N. HERBERT privé en qq. ELEONOR HERBERT. — En
10. *Jacobus*; aangekomen hebbende het Gouvernement dezer Kolonie.

En dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1. SOPHIA PRANZA DIFFELEN.
   JACQUES BLOKKER.
2. THEODORUS RIJSENBURG.
   MARTINUS RIJSENBURG.
3. CLARIJNTJE VAN OOST VRIESLAND.
4. ANNAATJE WIJNGAARDE.
   JULIA GERHARDINA JOSEPHINA HERMELIJN.
   JACOB FREDERIK JULIUS HERMELIJN.
5. WILLIAM CUMMINGS.
6. MARIA CAROLINA BASSEVILLE.
7. HELENA ADRIANA COMVALIUS.
   HENRIJ ADRIAAN COMVALIUS.
   THEODORA JOHANNA COMVALIUS.
   ELISABETH AMALIA COMVALIUS.
   MARIA HUBERTA COMVALIUS.
8. ABRAHAM FERROL.
   ALSINA FERROL.
9. ALEXANDER NEDERHORST. — En
10. JACOBUS LUTSENBURG.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 22sten dezer, de Engelsche Sloep Sylph, Kapt. J. G. Caple, van Berbice, hebbende 5 dagen reis; Passagiers: de Heeren J. F. de Zwaan en J. L. Hintzen.

PARAMARIBO, den 26 November 1843.

*** Wij vernemen dat de Heer ALVAH MANN, ten behoeve der *Surinaamsche Maatschappij van Weldadigheid*, op gisteren middag heeft gestort de som van *f* 220.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 18 September 1843.*)

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, 13 *September*

Bij gelegenheid van het onderzoek in de afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, der voorgestelde belasting op de inkomsten van vaste goederen, renten en ambten, is de wensch kenbaar gemaakt, dat de Regering eene conversie van schuld niet onbepaald moge hebben ter zijde gesteld. Men heeft het verlangen te kennen gegeven, om te vernemen, welke plannen thans bij de Regering bestaan met opzigt tot de wettelijke regeling en afdoening van de zaak der Belgische inschrijvingen. Het hoofddenkbeeld om slechts eene belasting op sommige inkomsten te leggen, werd door genoegzaam alle leden afgekeurd. Men beschouwde de voordragt, zoo als die is liggende, als onaannemelijk, drie andere middelen zijn ter sprake gekomen:

1. De heffing van eene belasting van *alle* inkomsten zonder eenige uitzondering, waarvoor zich de groote meerderheid verklaard heeft:

2. Eene gedwongene geldleening tegen lage Renten:

3. Afbetaling van de Schuld van de Nederlandsche Handel-Maatschappij en het aangaan van eene nieuwe overeenkomst met dezelve, om zich de vrije beschikking over de opbrengst der Oost-Indische producten te verschaffen. De Centrale Afdeeling heeft opgemerkt, dat, ofschoon de meerderheid er toe zou kunnen besluiten, om mede te werken, tot het daarstellen van buitengewone en bezwarende belastingen, ten einde langs dien weg het verbroken evenwigt tusschen ontvangsten en uitgaven te herstellen, zij echter uitdrukkelijk verklaard heeft, aan die medewerking de voorwaarde te verbinden, dat vooral op de begrooting der uitgaven bezuinigd zal wezen, wat daarvoor maar eenigzins vatbaar is; dat er voorts eene blootlegging van den staat onzer finantiën zal hebben plaats gehad, en eindelijk dat er eene gestrenge afscheiding gemaakt zal zijn, tusschen het verledene en tegenwoordige, met opruiming en afdoening van alles wat slechts eenigzins opgeruimd en gelikwideerd zal kunnen worden.

FRANKRIJK.

PARIJS, 9 *September*.

Het *Journal des Débats* beschrijft, in een uitvoerig artikel, de afreis van Koningin Victoria; eene, na al wat ten aanzien van Harer Majesteits bezoek verwacht, gedaan en gezegd is, opmerkelijke zinsnede van dit relaas luidt als volgt: »Men had gezegd, dat Engelands Koningin, bij hare komst in Frankrijk, zich door eene kinderachtige nieuwsgierigheid had laten aandrijven, dat zij Parijs en Versailles wilde zien, een pleizier-reisje bij hare buren doen. Welnu, Koningin Victoria is in Frankrijk gekomen, en zij is op een kasteel gebleven aan den oever der zee; maar zij heeft er den Koning gezien, zij heeft er vijf dagen in hartelijk gemeenzamen omgang met deszelfs huisgezin doorgebragt; dat was het doel harer reize. Er een ander te zoeken, te durven onderstellen, dat slechts het aanlokkelijke van een pleiziertogtje haar aan onze kusten gebragt had, zou zijn haar te lasteren. Eene Koningin verplaatst zich niet, voert, om zoo te spreken, de regering van haar land niet met zich naar elders, om zoo nietig eene beweegreden (*pour un motif aussi frivole*). Men behoort dus aan den zoo vriendelijken stap van Hare Britsche Majesteit het vol gewigt de geheele waarde te laten, die er aan toekomt. Frankrijk zou het zegt hebben, om de Souvereine van een groot rijk, die onze grenzen overschreidde, bloötelijk om eene pleizier-partij te maken, met onverschilligheid te ontvangen; maar het hecht eenen hoogen prijs aan de sympathie eener ernstige Koningin; wiet dat het daarin, als in eene gunst, eene soort van zegepraal zoekt: Frankrijk zou die kunnen ontberen; maar verheugt er zich over, als over een gunstig voorteeken voor den vrede der wereld; en dit is de zin en beteekenis van het onthaal, hetwelk Engelands Koningin bij ons ontvangen heeft, en welks weergalm, hopen wij, niet beperkt zal blijven tot de heuvels van St. Catherine of de duinen van Tréport."

Opmerkelijk is ook de wijs, waarop dit artikel eindigt: »Mogen (zegt het ministeriële blad) Lord Aberdeens woorden, nimmer, noch door zijn kabinet, noch door wie het ook zij, gelogenstraft worden!" Lord Aberdeen zeide, sprekende van het zoo uit eigen beweging besloten, zoo snel uitgevoerde bezoek der Koningin bij Lodewijk Filips: »Wij zullen Hare Majesteit op dien weg zoo veel stappen laten doen, als zij slechts wil." En wij ook, wij zullen haar tot ons laten komen, en telken male zij sulks zal willen, zal onze fransche hoffelijkheid haar den halven weg besparen.

Den 10den.

Zoo men verzekert, zijn er aan het ministerie van marine depeches uit Algeriën, volgens welke de opstand op nieuw onder de oostelijke stammen uitgeborsten zou zijn, en de Generaal Bugeaud zich in de noodzakelijkheid gebragt zou zien eene nieuwe expeditie naar dien kant te doen. Abdel-Kader zou in persoon de muiters aanvoeren en in de omstreken van Bougie en van Gigellie eene vrij aanzienlijke magt hebben weten bijeen te brengen. De Fransche wapenen zullen dus nogmaals den roem kunnen behalen, van den reeds zoo dikwerf verdelgden vijand, nog eens te verdelgen.

Den 12den.

Het gerucht is hier te Parijs in omloop gekomen, dat diegeen der pretendenten naar de hand van Koningin **Isabella II**, wiens aanspraak op dezelve men te Eu overgekomen is te begunstigen, de zoon van den Hertog van Lucca is. Te Londen loopt eene andere lezing rond. Men zou (zegt een te Londensche brief) het te Eu eens geworden zijn omtrent den oudsten zoon van den Infant **Francisco de Paula**; daarenboven zou men overeengekomen zijn dat die kandidaat, door Engeland en Frankrijk ondersteund, aan de Noordsche hoven voorgeslagen (*), en dat er ijverige stappen gedaan zouden worden, om deze hoven te bewegen in die combinatie te bewilligen; dat men hun zou doen gevoelen, hoe dringend noodig het is Spanje te bevredigen, welks gedurig elkander opvolgende omwentelingen nu reeds tien jaren lang alle monarchijen in onrust houden en dreigen eene terugwerking te oefenen op Italie; dat **Isabella's** jonge gemaal uit deze overeenstemming der kabinetten eene groote kracht zou putten; dat dienvolgens de mogendheden van het Noorden uitgenoodigd zouden worden om gezamenlijk met Engeland en Frankrijk, een manifest in het licht te geven, waarin de vijf mogendheden hunne inzigten ten opzigte van Spanje aan den dag zouden leggen, verklarende, dat het eenig middel voor dat koningrijk om weder in het groote Europesche gezin te treden, zou zijn den zoon van Infant Don Francisco de Paula tot gemaal voor Isabella aan te nemen. — In dezen geest zou er eene mondelinge nota opgesteld en aan de ambassadeurs medegedeeld geworden zijn, ten einde zij dezelve, elk aan zijn hof, zouden verzenden. Men hoopt overigens, dat het erkennen van Isabella's regering door Engeland, Frankrijk, Portugal, Belgie, de Nederlanden en de Vereenigde Staten op den geest der Noordsche hoven niet zonder indruk blijven zal.

Van zijnen kant schijnt Don Carlos bij de hoven eenen stap gedaan te hebben, om zoo mogelijk de werking van dien, welken Frankrijk en Engeland voornemens waren, te verzwakken. Hij moet namelijk, zeer kort geleden, eenen agent naar Weenen, Berlijn, en St. Petersburg hebben gezonden, om de tusschenkomst dier drie hoven, ten behoeve van het ontwerp eener huwelijks vereeniging tusschen den Prins van Asturie en Koningin Isabella te verzoeken. Men weet, dat tot nog toe de drie Noordsche hoven steeds geweigerd hadden, zich met de zaken van Spanje te bemoeijen.

— Eene telegraaf depeche uit Perpignan van den 10den, behelst hetgeen volgt: »Den 8sten was Barcelona's toestand nog nagenoeg dezelfde. Des avonds van dien dag moest het fort van Montjuich zijn vuur op de Atarazanas hervatten. — Het heeft reeds de batterijen, die op Barcelonette en op de citadel gerigt waren, gedemonteerd. — De kapitein-generaal heeft de kanalen, waaruit de fontein der stad hun water trokken, doen afsnijden; maar er zijn te Barcelona vele putten."

DUITSCHE POST.

AUGSBURG, 8 *September*.

Een Parijsche brief van den 2den in onze Allg. Zeitung behelst, voornamelijk omtrent den staat der mededinging naar den hand der jonge koningin van Spanje, hetgeen volgt: Van de lijst der vier bekende kandidaten, die naar de hand van koningin Isabella gestaan hebben, schijnt de naam van den Hertog d'Aumale vooreerst te moeten weggewischt worden, zoo stellig en ondubbelzinnig zijn de verklaringen van ons hof over dit punt geworden. Dit mag waarschijnlijker wijs de reden der toenadering tusschen het kabinet van St. James en dat der Tuileriën geweest zijn. Of Engeland van zijnen kant den vroeger door hetzelve beschermden Prins van Coburg opgeeft is onzeker. Zeker is het, dat men te Napels voor den Graaf van Aquila, in de familie van den Infant Francisco voor den Hertog van Cadix versterkte hoop heeft opgevat, en dat men er eenen grooteren ijver in de voortzetting der ontworpene plans heeft laten blijken. De hoven, waar eene, behoudende denkwijs heerscht, houden daarentegen, overeenkomstig hunne overtuiging, het beginsel der legitimiteit vast in het oog, en zien na den afstand van Don Carlos in de echtvereeniging van den Prins van Asturie met Koningin Isabella het eenige middel, om de eischen des regts met de aanspraken der factische betrekkingen overeen te brengen. Eene voldoende oplossing der vraag is slechts dan te verwachten, wanneer zij door vier van de vijf groote mogendheden bewerkt wordt. Wel is waar zijn de berekeningen, hoe en wanneer zulks eene meerderheid zich vormen zal, onzeker, maar zooveel evenwel laat zich vooruit zien, dat zij, die nog steeds eene eenstemmige beslissing met een zeker vertrouwen schijnen te verwachten, zich eindelijk misschien bedrogen zullen zien. —— Het huis Rothschild heeft, tot oprigting van een gasthuis en eene rigting van onderwijs voor de kleine joodsche gemeente te Jeruzalem, honderd duizend florijnen aangewezen. —— Onze berigten uit Servie schilderen het land als in geene deele tot rust gekomen en spreken van vier vertakte verbindtenissen der Servische slaven met andere verwante stammen, en wel vooral met de Polen. Er moet zich in den laatsten tijd een zeer levendig verkeer tusschen de vertegenwoordigers van het jonge Servie en den Heer Urguhart aangesponnen hebben: men noemt inzonderheid Marionowitz, eenen Serviër, als het medelid, hetwelk in de ontwikkeling van het nieuwe denkbeeld eens beperkt panslavismus (panslavismus zonder Rusland) zich het ijverigst werkzaam toon."

(*) Men ziet dat hier de Franschen, volgens hunne gewoonte, ook Oostenrijk onder de hoven van het Noorden rekenen, schoon Weenen nog min of meer op lager breedte ligt dan Parijs.

Uit Stokholm wordt het volgende geschreven:

In de provincie van Angermaniën is in het dorp Boeren nabij de stad Hernoesand eene verschrikkelijke gruweldaad gepleegd. Een koopman, genaamd Ellskifsen, Vader van negen kinderen, heeft, in den nacht van den 11den op den 12den, zijne vrouw en zeven van zijne kinderen vermoord. Temiddernacht opgestaan, heeft hij aan ieder dier slagtoffers, in de bedden waarin zij lagen te rusten, achtereenvolgend eenen zwaren slag met eenen hamer gaan toebrengen om hun alzoo hun bewustzijn te doen verliezen en daarna heeft hij hun met een scheermes de keel afgesneden. Hem bleef nog een negende slagtoffer te vermoorden, zijn tweede zoon, maar dezen is het gelukt het door de vlugt te ontkomen. Zijn oudste zoon, een zeeman, was afwezend. Den volgenden dag heeft hij zelf zich aan het geregt overgeleverd.

Hij is een man van 54 jaren; zijn gedrag was tot dus verre onberispelijk geweest; maar gewaagde handels-speculatiën hadden hem laatstelijk zijn aanzienlijk fortuin doen verliezen. Sedert was hij droefgeestig en zwartgallig, en de vrees van zijn talrijk gezin in volslagen armoede te zien vervallen, scheen hem onophoudelijk te kwellen. Die kwelling schijnt hem eindelijk de hersenen gekrenkt en tot zijne gruweldaad vervoerd te hebben.

Uit Napels wordt het volgende gemeld:

De veelvuldige voorvallen van het in brand steken van de kleedjes der dames, die zich op straat durven wagen, heeft alhier een' algemeenen schrik verspreid; geene vrouw durft zich op de wandelplaatsen vertoonen, ja zelfs durven zij de kerken bijna niet meer bezoeken. De politie doet al het mogelijke om de plegers van dien moedwil te ontdekken. Er zijn reeds meer dan honderd verdachte personen gearresteerd, het meerendeel studenten en wel uit Calabriën; maar tot op dit oogenblik heeft men nog geen hunner kunnen overtuigen.

Te Paramaribo, bij J. J. ENGELBRECHT.